

Underændringsforslag til Nr. 18 af hele Udvalget med Undtagelse af Scavenius:

19) Efter: „at følge“ i Linie 18 udgaa Ordene: „og Jorddroten er i dette Tilfælde“, og der indsættes i Stedet følgende: „eller forringer dettes Værdi, og han ikke i det følgende Aar, efterat han derom af Jorddroten er givet skriftlig Advarsel, afhjælper det Paaankede. Spørgsmaal om, hvorvidt den givne Advarsel har været begrundet, og om den, naar dette erkjendes, er i Løbet af næste Aar tagen til Følge, afgjøres ved Skjøn, afholdte paa den ved Lov af 19de Februar 1861 § 5 foreskrevne Maade. Gaar dette Skjøn Enkens Mand imod, er Jorddroten tillige“.

Til § 9.

Af Udvalgets Mindretal (S. A. Hansen, H. Hansen, J. Jensen, Chr. Pedersen og Rasmussen):

20) Paragrafen affattes saaledes:

„Naar et Fæstested bliver ledigt, og en af sidste Fæsters Livsarvinger, Svigerbørn eller Stedbørn, der har fyldt sit 18de Aar, bevislig inden Udlobet af de første fire Uger derefter henvender sig til Jorddroten med Anmodning, om at faa Stedet i Fæste, og inden samme Tidsfrist underretter Amtmanden om, at denne Anmodning er sket, men Jorddroten negter det og overdrager Stedet i Brug til en Fremmed, skal han til Statskassen indbetale en Fjerdedel af Indfæstningssummen og af det 25-dobbelte Beløb af de aarlige Afgifter, der under hvilken som helst Benaevnelse ere betingede af Stedet. Beregningen af Beløbets Størrelse sker paa den Maade, som er foreskrevet i Lov af 19de Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir, § 21.

Vil Jorddroten bortfæste eller bortforpagte Stedet til den af sidste Fæsters Efterladte, som derom henvender sig til ham, men ikke kan blive entig, med denne; om Betingelserne, kan han underrette Amtmanden om de Vil-

kaar, paa hvilke han har tilbudt den Bedkommende Brugen af Stedet, og naar da Amtmanden, efter at have indhentet nøiagtig Kundskab om Gaardens Forde og øvrige Beskaffenhed, samt om de Vilkaar, hvorpaa lignende Fæstesteder i de senere Aar ere bortfæstede eller bortforpagtede der paa Egnen, finder de opgivne Vilkaar at være billige, da kan Jorddroten overdrage Stedet til en Fremmed uden nogen Indbetaling i Statskassen, naar sidste Fæsters Efterladte ikke vil overtage Stedet paa disse Vilkaar. Er denne derimod villig hertil, eller erkjender Amtmanden ikke de opgivne Vilkaar for billige, kan Jorddroten ikke bortfæste eller bortforpagte Stedet til en Fremmed, uden at den ovenfor bestemte Indbetaling til Statskassen finder Sted.“

Af Indenrigsministeren (tiltraadt af Udvalgets Mindretal. Andersen, Bregendahl, Müller, Nyholm og S. Pedersen):

21) Paragrafen udgaa.

Til § 10.

Af Indenrigsministeren:

22) Paragrafen, der bliver § 9, hvis Nr. 21 vedtages, affattes saaledes:

„Saa snart et Fæstested er solgt til Selveieendom eller til Arvafæste med Ret til at sælge og pantsætte, til Brugeren eller hans Enke, eller med hans eller hendes Samtykke til Nogen blandt hans Børn, Svigerbørn eller Stedbørn, bortfalder Fæstetvængen paa samme ved Skjødet's Thinglæsning, forsaavidt Brugsforholdet har bestaaet idetmindste i 3 Aar. Er dette ikke Tilfældet, bortfalder Fæstetvængen først 3 Aar efter det nævnte Forholds Stiftelse, naar Retshbetjenten efter Eieren's Begjæring og paa hans Beføstning læser en derom udfærdiget Deklaration til Thinget.

Bliver et Fæstested ledigt, og Eieren vil sælge det, kan det i Løbet af de første 12 Uger ikke sælges til nogen Anden end den sidste Brugers Børn, Svigerbørn eller Sted-